

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 3C/45/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204245
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2016:5412204245.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudcom JUDr. Milanom Antalom, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom Bratislava, Pribinova ul. 25, právne zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh žalobcu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanej súd náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobným návrhom doručeným pôvodne na Okresnom súde Dolný Kubín dňa 27.09.2012, pôvodne vedeným pod sp. zn. 5C/76/2012, domáhal voči žalovanej zaplatať sumu 175 € titulom majetkovej škody a sumu 663,84 € titulom nemajetkovej ujmy a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že v exekučnom konaní vedenom proti povinnému Z. X. pred súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 3542/2006 (pôvodne 3Er/529/2006 Okresného súdu Dolný Kubín, neskôr sp. zn. 2Er/279/2008 Okresného súdu Námestovo) Okresný súd Dolný Kubín nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonnej 30 dňovej lehote a tým mu mala byť spôsobená škoda a vznik nároku na nemajetkovú ujmu.

V podanom návrhu navrhovateľ poukázal na to, že súdny exekútor v súlade s ust. § 44 ods. 1 Exekučného poriadku predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom Okresnému súdu Dolný Kubín ako exekučnému súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie registrované pod č.: 5503*017168. Navrhovateľ pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky vymáhanej súdnym exekútorom spísal dňa 16.9.2010 a podal postupom podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora.

Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej 30-dňovej lehote od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora tak, ako mu to ukladá ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 1.12.2006

Navrhovateľ postup exekučného súdu hodnotil ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne s ust. § 44 ods. 7 Exekučného poriadku platného od 1.9.2005, resp. od 1.12.2006 s ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Tvrdil, že v predmetnej veci neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia

o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť exekučného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ v exekučnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Navrhovateľ sa dozvedel o všetkých okolnostiach v priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody po doručení uznesenia exekučného súdu zo dňa 29.9.2011 o zmene súdneho exekútora.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody, ktorú špecifikoval ako náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutí o ňom. V tomto období navrhovateľ na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vynaložil sumu 70 €, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 € a na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50 €. Ďalšie náklady, ktoré navrhovateľ vynaložil a uplatnil ich ako majetkovú škodu spočívali v administratívnom spracovaní textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, v publikačných výdajoch spojených s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, v poštovnom a v telekomunikačných výdajoch spojených s urgovaním a kontrolou stavu konania. Tieto výdavky vyčíslil sumou 15 €. Celkom navrhovateľ vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o tomto návrhu, a to výlučne vplyvom nesústreďenej činnosti exekučného súdu, uplatnil sumu 175 €. Táto suma by nezaťažila navrhovateľa, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora by dodržal zákonom stanovenú dobu.

Zároveň si navrhovateľ uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v sume 663,84 Eur, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie súdu o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného v čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa názoru navrhovateľa dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv navrhovateľa. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy navrhovateľa riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziku insolventnosti povinného. Náhradu nemajetkovej ujmy navrhovateľ vnímal ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov.

Za ďalšie dôvody, pre ktoré uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, považoval neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu, ktoré spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane navrhovateľa a rovnako aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie jeho podnikateľské postupy a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Pri určení primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z právneho názoru Ústavného súdu SR, podľa ktorého pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 663,88 €. Pomerná výška náhrady za jeden mesiac predstavuje sumu 55,32 € (663,88 € ročne : 12 mesiacov). V prejednávanej veci náhradu nemajetkovej ujmy navrhovateľ uplatnil v sume 663,84 € za nečinnosť exekučného súdu viac ako 378 dní. Náhradu nemajetkovej ujmy uplatnil aj za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského podnikania a rozhodovania, za porušenie práv navrhovateľa, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky.

Pri uplatnení nároku na náhradu nemajetkovej škody a nemajetkovej ujmy navrhovateľ postupoval v súlade s ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Odporca do podania návrhu na súd vo veci samej na žiadosť pozitívne nereagoval. V danom prípade sa navrhovateľ domáha podanou žalobou náhrady

majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Dolný Kubín.

Okresný súd Námestovo v tejto veci rozhodol rozsudkom dňa 12.6.2014, č.k. 3C/45/2013-67 tak, že návrh žalobcu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie. Na základe tohto odvolania Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 31.3.2015, č.k. 8Co/710/2014-104 rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 2.7.2013 doručeným Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 8.7.2013, podal námietku proti postúpeniu veci Okresnému súdu Námestovo. O tejto námietke žalobcu nebolo doteraz rozhodnuté v súlade s § 105 ods. 3 OSP, a teda vo veci nebola právoplatne vyriešená otázka, ktorý súd je na prejednanie a rozhodnutie veci miestne príslušný. Nerozhodnutím o námietkach žalobcu proti postúpeniu veci zároveň bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f/ OSP. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřila.

Na preukázanie majetkovej škody žalobca súdu predložil znalecký posudok č. 1/2014 vypracovaný Ekonomickou univerzitou v Bratislave Znaleckým ústavom Dolnozemska cesta 1, Bratislava, z ktorého vyplýva majetková škoda vo výške mzdových nákladov 4,15 €, náklady na tlač 5,31 €, náklady na úpravu informačného systému 13,86 €, náklady na poštovné 3,01 €, náklady na telekomunikačné služby 4,43 € spolu suma 30,76 € a pri žalobe o zmene exekútora mzdové náklady 5,07 €, náklady na tlač 5,31 €, náklady na úpravu informačného systému 13,86 €, náklady na poštovné 3,01 € a náklady na telekomunikačné služby 4,41 €, spolu majetková škoda 31,68 € (str. 42 ZP).

Okresný súd na základe vysloveného stanoviska Krajského súdu v Žiline v uznesení zo dňa 31.3.2015, č.k. 8Co/710/2014-104 predložil spis nadriadenému súdu na rozhodnutie o námietke žalobcu proti postúpeniu veci Okresným súdom Dolný Kubín. O námietke žalobcu proti postúpeniu rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 5NcC/23/2015-114 zo dňa 31.8.2015. Uvedeným uznesením krajského súdu bolo rozhodnuté o námietke žalobcu proti postúpeniu veci Okresnému súdu Námestovo, vedenej aktuálne pred Okresným súdom Námestovo pod sp. zn. 3C/45/2013 tak, že námietka žalobcu proti postúpeniu veci Okresnému súdu Námestovo je nedôvodná. Miestne a vecne príslušným súdom na prejednanie veci je Okresný súd Námestovo.

Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 16.2.2016. Žalobcovi bolo predvolanie doručené dňa 28.1.2016, jeho právnenému zástupcovi dňa 29.1.2016 a žalovanej dňa 1.2.2016. Žalovaná svoju neúčast ospravedlnila, nežiadala o odročenie pojednávania. Zástupca žalobcu taktiež ospravedlnil svoju neúčast na pojednávaní, zároveň predložil svoje stanovisko k vyjadreniu žalovanej a kópiu znaleckého posudku vypracovaného Ekonomickou univerzitou v Bratislave č. 1/2014. Vzhľadom na takúto procesnú situáciu súd vec prejednal v súlade s ust. § 101 ods. 2 OSP a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho zástupcu ako aj v neprítomnosti žalovanej.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu, exekučným spisom Okresného súdu Námestovo 2Er/279/2008 pripojeným na základe návrhu žalobcu, obsahom znaleckého posudku č. 1/2014 vypracovaného znaleckým ústavom Ekonomická univerzita v Bratislave dňa 17.1.2014 a zistil tento skutkový stav veci:

Dňa 28.3.2006 sa na Exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. Jozefa Rišiana začalo exekučné konanie voči povinnému Z., o vymoženie sumy 29 433 Sk s príslušenstvom, a to na návrh oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., a to na základe exekučného titulu - notárskej zápisnice sp. zn. N 5778/2005, NZ 52501/2005 zo dňa 6.11.2005, vyhotovenej notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom so sídlom v Partizánskom. Dňa 13.4.2006 bola Okresnému súdu Dolný Kubín doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na základe ktorej Okresný súd Dolný Kubín dňa 20.4.2006 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pod č. 5503*017168. Konanie bolo na Okresnom súde Dolný Kubín vedené pod sp. zn. 3Er/529/2006.

Dňa 20.09.2010 bol Okresnému súdu Dolný Kubín doručený návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora, v ktorom oprávnený navrhol poveriť vykonaním exekúcie Exekútorsky úrad JUDr. Rudolfa Krutého, Záhradnícka 60 Bratislava. Predmetný návrh zo dňa 16.9.2010 bol doručený Okresným súdom

Dolný Kubín Okresnému súdu Námestovo dňa 1.10.2010, a to z dôvodu, že došlo k prechodu výkonu súdnictva z Okresného súdu Dolný Kubín na novozriadený Okresný súd Námestovo s účinnosťou ku dňu 1.1.2008.

Okresný súd Námestovo dňa 4.10.2010 vydal uznesenie, ktorým oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť za podaný návrh na zmenu súdneho exekútora súdny poplatok vo výške 1,50 €. Listom zo dňa 13.10.2010 vyzval súdneho exekútora JUDr. Jozefa Rišiana, či si v súvislosti s podaním návrhu na zmenu súdneho exekútora uplatňuje náhradu trov exekúcie a ak áno, aby ich špecifikoval a dokladoval v lehote 15 dní a zároveň bol požiadaný o vrátenie súdneho exekučného spisu so správou o výške doposiaľ vymoženej pohľadávky. Uvedený súdny exekútor Okresnému súdu Námestovo vyčíslenie trov exekúcie a originál spisového materiálu EX 3542/2006 doručil dňa 2.11.2010.

Uznesením č.k. 2Er/279/2008-26 zo dňa 29.9.2011 Okresný súd Námestovo predmetnú exekúciu vyhlásil za neprípustnú a rozhodol o jej zastavení. V odôvodnení tohto uznesenia na strane 7 konajúci súd uviedol, že súd sa už ďalej nezaoberal návrhom oprávneného na zmenu súdneho exekútora zo dňa 1.10.2010, ktorý s ohľadom na vyššie uvedené považoval za bezpredmetný. Proti uvedenému uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením č.k. 1CoE/118/2012-46 zo dňa 8.1.2013 rozhodol tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a jej zastavenie, v spojení s uznesením krajského súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 25.1.2013.

Podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti, a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa článku 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej zákon č. 514/2003 Z.z.), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) Nezákonným rozhodnutím,
- b) Nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) Rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe alebo,
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/zákona č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

- 1) škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
- 2) škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
- 3) škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 9 ods. 2 cit. zákona, pri posudzovaní nesprávneho postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky

o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 15 ods. 1 cit. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako ja nárok na náhradu škody spôsobenej nepravým úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 cit. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uplynutím 6 mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 cit. zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 44 ods. 7, 8 Exekučného poriadku v znení novely č. 341/2005 Z.z. účinnnej od 1.9.2005, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa ods. 7 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované, trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Zhodnotením skutkového stavu dospel súd k právnemu záveru, že návrh navrhovateľa na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, nie je dôvodný.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Dolný Kubín. Právnym predpisom, upravujúcim zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

Nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu sú:

- a) protiprávny úkon, resp. škodová udalosť,
- b) vznik škody,
- c) príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody,
- d) zavinenie (len v prípade subjektívnej zodpovednosti, pri objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt vznik škody zaviniel alebo nie).

S poukazom na zákonné podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú

nesprávnym úradným postupom, súd v danej veci skúmal tieto podmienky a dospel k záveru, že splnené neboli.

Navrhovateľ v obsahu návrhu tvrdil, že exekučný súd bol bezdôvodne nečinný a nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote. Z obsahu pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Námestovo 2Er/279/2008 súd zistil, že návrh na zmenu exekútora oprávnený podal dňa 16.9.2010. Následne vyšší súdny úradník vyzval súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu a vyčíslenie trov exekučného konania. Súdny exekútor vyčíslił trovy exekúcie a zaslal súdu exekučný spis. Bez rozhodnutia o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, súd uznesením č.k. 2Er/279/2008-26 zo dňa 29.9.2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zároveň exekúciu zastavil. Proti uvedenému uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Žiline ako odvolací súd uznesením č.k. 1CoE/118/2012-46 zo dňa 8.1.2013 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.1.2013. Okresný súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že sa nezaoberal návrhom oprávneného na zmenu súdneho exekútora, nakoľko vzhľadom na uvedené rozhodnutie ho považoval za bezpredmetný.

V exekučnom konaní v čase, keď bol podaný návrh na zmenu exekútora, k žiadnej škode dôjsť nemohlo, pretože pôvodne exekútor má podľa zákona oprávnenie i povinnosť vykonávať úkony exekučného konania. Okrem toho v danom štádiu konania žalobcovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok na opravy podaním sťažnosti predsedovi súdu proti porušeniu jeho práva v exekučnom konaní podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch alebo obrátiť sa na Ústavný súd Slovenskej republiky s požiadavkou o posúdenie, či došlo alebo nedošlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov. Žalobca ani jednu z týchto možností nevyužil. Keďže nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovednostného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v prejednávanej exekučnej veci vedenej pod sp. 2Er/279/2008, súd sa samotným nárokom na náhradu škody nezaoberal.

Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného, a tým teda k naplneniu účelu exekučného konania. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Napokon dôvodom nevymoženia pohľadávky oprávneného bolo vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a jej následne zastavenie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote potom nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody žalobcovi. Tvrdenie žalobcu, že mu vznikla majetková škoda v sume 175 € a nemajetková ujma v sume 663,84 €, nie sú ničím podložené.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. je nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Žalobca nepreukázal existenciu škody, ani jej výšku. Taktiež nebola preukázaná zákonná podmienka v príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou a konaním exekučného súdu, pretože nutnosť spravovať pohľadávku oprávneného zapríčinil povinný tým, že neplnil svoj dlh a oprávnený musel prikrčiť k vymáhaniu formou exekúcie.

Žalobca taktiež nepreukázal žiadnym spôsobom dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy, o ktorej tvrdil v žalobe. Ani jeden z dôvodov pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobca ničím nepodložil a nepreukázal, a preto nemožno akceptovať ako dôvod pre takéto priznanie to, že neskorým ukončením procedúry exekučným súdom mohlo dôjsť k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným alebo k insolvencii povinného, prípadne, že táto situácia si vyžadovala kroky smerujúce k zabezpečeniu vymožiteľnosti pohľadávky a príslušenstva, pretože samotná žaloba tieto okolnosti udáva len ako možné riziká bez ich dostatočného podloženia a preukázania.

V predmetnej veci bol žalobcom predložený znalecký posudok č. 1/2014, ktorý dňa 17.1.2014 vypracoval znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ktorý bol založený do spisov súdnej správy pod sp. zn. Spr/619/14. V bode 2. úvodnej časti znaleckého posudku je uvedené, že znalecký posudok bol vypracovaný za účelom súdneho konania, avšak nie je v ňom bližšie špecifikované, akého súdneho konania. Nakoľko ide o všeobecný znalecký posudok a nejedná sa o posudok, ktorý by bol vypracovaný na túto konkrétnu právnu vec, súd na neho neprihliadal.

Súd dáva do pozornosti Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 520/2012-39 zo dňa 10.7.2013 týkajúci sa žalobcu vo veciach Okresného súdu Zvolen, vedených pod sp. zn. 27Er/539/2010 a sp. zn. 22Er/915/2010, v ktorých žalobca namietal porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez

zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie záležitostí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Ústavný súd rozhodol, že základné práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov porušené neboli, hoci konania na okresnom súde trvali ku dňu podania sťažnosti 20 resp. 24 mesiacov. Súd v oboch prípadoch zamietol žiadosť súdneho exekútora na vyhovenie exekúcie.

Ústavný súd vyslovil právny názor, že pojem zbytočné prieťahy obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR (obdobne aj pojem v primeranej lehote obsiahnutý v čl. 6 ods. 1 Dohovoru) je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na ustanovené lehoty v zákone na vykonanie toho ktorého úkonu súdu alebo iného štátneho orgánu. Pri posúdení, či došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy, Ústavný súd na takéto lehoty síce prihliada, ale ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom exekučnom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postup, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, ani príčinnú súvislosť s nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim podľa neho v tom, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 OSP a žalovanej ako účastníčke v konaní úspešnej nepriznal náhradu trov konania, pretože jej účasťou v konaní žiadne nevznikli. Z rovnakého dôvodu súd rozhodol aj o trovách odvolacieho konania podľa § 224 ods. 3 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa má okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, (zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien) a ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrhom na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).